

Jezik i pismo

ARAPSKO-PERZIJSKO-GRČKO-SRPSKI
RJEĆNICI IZ XV VIJEKA

لغت عزنى ولغت فارسى ولغت رویى ولغت سره
لغة فارسی عزبی ورومی وسرف

Realizaciju izložbe i kataloga, u okviru projekta „Vrijeme kao svjedok”, finansijski je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije.

Jezik i pismo

ARAPSKO-PERZIJSKO-GRČKO-SRPSKI
RJEČNICI IZ XV VIJEKA

„JEZIK I PISMO“

Izložba arapsko-perzijsko-grčko-srpskih rječnika iz XV vijeka

Uvod

Težnja ljudi da upoznaju tuđu kulturu i običaje, kao i stalna želja za uspostavljanjem međusobne komunikacije, dalo je ideju, onima koji su poznavali dva ili više jezika, da sastavljaju rječnike. Za pisanje rječnika ranije nisu postojali nikakvi standardi, već su oni sastavljeni prema mišljenju i znanju autora. To su bile knjige konverzacije, nekada su riječi prevođene bez pravila da je na jednoj strani riječ jednog, a na drugoj riječ drugog jezika. Postoje i rječnici kod kojih su riječi pojašnjavane sa strana, ali i slučajevi kada su prijevodi ispisivani ispod riječi ili kratkih rečenica. Postoje i rječnici koji pripadaju poetskim djelima jer su sastavljeni u stihu.

Kako su južnoslavenski prostor vijekovima dijelili narodi različitog jezika, pisma, religije, kulture, tradicije tako je vremenom dolazilo do međusobnih miješanja i preplitanja njihovih kultura. Alhamijado književnost je najbolji pokazatelj tog kulturološkog preplitanja, gdje je objedinjen jezik jednog i pismo drugog naroda. Pored poezije, ljubavnih ili vjerskih pjesničkih ostvarenja, pored priča i proznih djela u korpus alhamijado književnosti uvršteni su i rječnici. Jedan od najpoznatijih na našem govornom području, koji pripada alhamijado literaturi, je *Makbuli 'arifili Potur šahidija*, Muhameda Hevaije Uskufije iz 1631. godine. Ovo je najstariji rječnik u stihu na prostoru Evrope, ali nije i jedini koji pripada alhamijadu književnosti našeg prostora. Dosta kasnije otkrivena su dva četvoranjezična rukopisna rječnika koja su prema dosadašnjim saznanjima napisana u XV vijeku. Do 1969. godine ovi su se rječnici čuvali u biblioteci Aja Sofije, a danas se nalaze u biblioteci džamije Sulejmanije u Istanbulu.

Realizacijom izložbe „Jezik i pismo“ Muzej „Ras“ Novi Pazar predstavlja nekoliko segmenata ovih vrijednih naučnih rukopisnih djela.

Četvorojezični rukopisni rječnici

Četvorojezični rječnici ili udžbenici konverzacije, koji su predmet ove izložbe, prava su sačuvana dragocjenost, a napisani su u XV vijeku. To su dva četvorejezična rječnika u kojima je jedan od jezika srpski. Prvi koji ih je spomenuo i na njih skrenuo pažnju je Ahmed Džaferoglu (Caferoğlu) u jednom kratkom radu još 1936. godine. U biblioteci džamije Sulejmanije u Istanbulu čuvaju se dva primjerka ovog rječnika. Na naslovnoj strani rječnika koji je obilježen brojem 4749 stoji: „Luğati fārisī ‘arabī rūmī we srī” što bi u prijevodu značilo „Perzijsko-arapsko-grčko-srpski rječnik”, a ispod ovog naslova je podnaslov „Luğati alsinā’i arb’ā”, dok je kod rječnika pod brojem 4750 „Luğati ‘arabī we luğati fārisī we luğati rūmī we luğati srī” što bi se prevelo kao „Rječnik arapski i rječnik perzijski i rječnik grčki i rječnik srpski”. Ispod naslova je kod oba rječnika isписан tekst na arapskom jeziku koji u prijevodu znači: „Ovaj veličanstveni primjerak zaveštao je naš najveći sultan, vlasnik dva kopna i dva mora, sluga dva časna harema, sultan sin sultana, sultan Gazi Mahmud Han i to kao autentični šerijatski vakuf za one koji će ga čitati, proučavati, učiti i istraživati. Trajnim učinio apsolutno nadahnuće svog prijatelja. Napisa siromah princ Ahmed, nadzornik vakufa dva časna harema. Neka im Bog obojici oprosti”. O ovim rječnicima dosta opširno, u nekoliko navrata, pisao je Verner Lefeldt (Werner Lehfeldt). Najznačajniji i najopširniji prikaz objavio je 1989. godine.

Iako imaju gotovo identičan tekst, rječnik pod brojem 4749 ima 104 strane osnovnog teksta, a u dodatku ima još 92 strane teksta različitog sadržaja koji nema prijevod na srpski jezik. Rječnik pod brojem 4750 ima samo osnovni tekst na 125 strana.

Strane su paginirane, ali je kod oba rječnika paginirana svaka druga, pa je broj strana duplo veći od broja koji je upisan na posljednjoj strani rječnika. Ovo nas upućuje na zaključak da je paginacija izvršena kasnije, najvjerovalnije prilikom bibliotečke obrade jer su dvije strane rječnika obilježene jednim brojem.

Na jednoj strani rječnika nalazi se šesnaest redova, po četiri reda na svakom jeziku. Crnim mastilom i dosta krupnjim slovima od ostalih isписан je red teksta na arapskom jeziku.

Ispod je prijevod na perzijski jezik isписан crvenim mastilom, zatim grčki tekst zelenim i srpski narandžastim mastilom. S obzirom na to da se sa sigurnošću može reći da su oba rječnika nastala na dvoru u Istanbulu, zanimljivo je da nema uporednog teksta na turskom jeziku.

Međutim tadašnja intelektualna elita u Istanbulu, ali i drugim dijelovima Osmanskog carstva, pored turskog, odnosno osmanskog jezika, poznavala je i arapski i perzijski jezik. Postoje i razmišljanja da je najprije sastavljen dvojezični arapsko-perzijski rječnik, a da je kasnjim osvajanjem Balkana dodat još grčki, a zatim srpski jezik. Ova četvoranje je nastala nakon osvajanja Balkana i pada Grčke, a najvjerojatnije je za učenje balkanskih jezika prvobitno služila sultanu Mehmedu Fatihu.

Ako usporedimo ova dva rukopisna rječnika dolazimo do konstatacije da je arapski tekst kod oba rječnika identičan, a u prevodima na naš jezik postoje izvjesne razlike. Za autora, odnosno prevodioca na srpski jezik, gotovo se sa sigurnošću može reći da je pravoslavni sveštenik koji je poznavao crkvenoslovenski jezik. Na ovo nas upućuje i prijevod pojedinih arapskih riječi, pa na primjer arapsku riječ „mesdžid“ (ar. masjid) prevodi kao „crkva“, iako se tačno zna da mesdžid označava muslimansku bogomolju. Upotreba termina prorok, koji se odnosi na poslanika Muhammeda, s.a.w.s.¹ u tekstu rječnika na srpskom jeziku nas također upućuje na isti zaključak.

Iz ovih nekoliko podataka, kada su dva rukopisna rječnika u pitanju, može se izvući zaključak da je prvo sastavljen rječnik čija je varijanta našeg jezika ispisana ekavicom, odnosno *Rječnik 4750*, i da je taj prijevod urađen na prostoru Srbije, a zatim, osvajanjem Bosne 1482. godine, nastala je ijekavska varijanta odnosno *Rječnik 4749*, i da je ovaj prijevod nastao na prostoru Bosne. Dok je kod Rječnika 4750 tekst na srpskom jeziku blizak crkvenoslovenskoj terminologiji, jezik kod Rječnika 4749 je bosanski, ijekaviziran je, može se lakše razumjeti i dosta je bliži našem današnjem jeziku.

Rječnici su sastavljeni u formi razgovora, pitanja i odgovora, o temama iz različitih sfera ljudskog života. Tekst počinje zahvalom Bogu, nastavlja uvođenjem u tekst i sadržaj knjige u kom se komunikacija odvija najčešće preko kratkih i jasnih rečenica kako bi se iz njih moglo lako izdvajiti riječi i prevesti njihovo bukvalno značenje nezavisno od ostatka teksta. Većina teksta je kroz pitanja i odgovore da bi se ista riječ ponovila i zapisala više puta. Teme kojima se rječnici bave su dosta raznolike, od Boga, čovjeka, preko trgovine, škole, pisanja, jela, porodice, Kur'ana, vjerskih obreda, sticanja znanja i slično. U jednom dijelu, na tri strane, prevode se doslovno riječi sa arapskog na ostala tri jezika. I ovaj dio knjige je uklopljen u konverzaciju dvije osobe gdje jedna diktira, a druga piše riječi po diktatu.

U nastavku ćemo predstaviti faksimile prve četiri kao i posljednje četiri strane oba rječnika (4749 i 4750)², uz latiničnu transkripciju teksta rukopisa na srpskom jeziku i prijevod na današnji jezik.

1. Neka je mir i spas Božiji na njega.

2. Transliteraciju oba rječnika autor ovog kataloga je uradio na osnovu njihovih digitaliziranih snimaka koji su u toj formi dostupni korisnicima biblioteke džamije Sulejmanije.

*Sa imenom Božijem poklanjajemi milostiv,
slava Bogu Gospodu svetom,
i blagoslovljjanje na proroka jego
Muhammeda i na čeljati jego čistih vse.*

—(10)—

*Sa imenom Božijim, Milostivim, Samilosnim,
sva hvala Bogu, Gospodaru svih svjetova,
i potpuni blagoslov na poslanika Njegova
Muhammeda i na porodicu njegovu čistu sveukupnu.*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَسْمَ رَحْمَنِ رَحِيمِ
لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنزَلْنَا
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سَلَامٌ مَرْحَلَى إِلَيْكُمْ يَرْبُودُ كَلَمْبَانٌ
أَوْ أَفْوَاسٌ تُواكِلُوا فَهَا كِبِيرٌ يَقُولُ قَانْ قَنْيَارَانْ
بُوكَلُو كُوَاسِيُوادُو سُوَاقُانْ
شَلَاقَا
وَالْأَصْلَوَةُ عَلَيَّ رَسُولُهُ
قَرْدُودُ بَرْ بِيغَامِيرُ أَوْ
كِلَيْ أَنْجَنْ أَيْنِي تُوا آبُوسْتُوا لَوْ آفُونْ
بِرْ وَارْ وَافَا يَا كُلُو
إِي لَكُوشُلُوا فِلَانِي نَا
مُحَمَّدٌ وَآلُهُ الظَّاهِرِينَ اجْمَعِينَ
مُحَمَّدٌ وَخِلْقَانِيْنِ أَوْ يَا كَهْ هَمَه
مُؤْمَنْتُ كُلُّا يَقُولُ آفُونْ تُوا قَاتَانُوا
بَانْدِي
مُهَامَدَا إِي اَجْلِيَاتِيْكُوا چَنْيَهْ رَهَه

Rječnik 4750, str. 2a

قَالَ مُصَرِّفٌ هَذَا الْكِتَابُ

كُثُرٌ مُؤْتَفِيْرٌ إِنْ كِتَابٌ

أَوْيَشْنُسْ تَأْفِيْسْ رِثْ وَيُولُ

كُلْجَنْ تُوْوَارَاجْ أَوْيَيْ قِنْشَكْ

الْمُنْطَقُ الْمُسْتَغْلِلُ الَّذِي يُنْظَلُ فِيْهِ

خَنْكَنْ بَكَحَانْ آنَ كَثَادَه شَدَه بَأْو

رِلْلُوكْكَنْ بَزِيْبَازْ مَانْ زَنْسْ أَوْلَا لُوسْن

كَلْجَنْ أُورَا بُوْأَنَافَا تَأْفِيْسْ قُوْلِيْسْ أَوْلَاقْلَانْ

الْسِنَةُ الْمُبِدِئِنَ فَافْهَمْهُ

زَبَانَهَيْ أَفَازْ كَشَدَه كَانْ بِدَا نَكْ

أَغْلُوْسَه ثَوْانْ آرْخَوْمَانَفَا سِيْسُونْ غُونْ آفْنُوا

بَنْجَعْ بُوْأَچِنْقُوْمَه كَراْزُومَيْ أَوْفَا

وَاعْلَمْهُ وَاحْفَظْهُ تَنْفَصَرْ بِهِ

رَكَانْكَنْ بَأْوَ قَيَادْ كِيرْشْ فَصِنْجَنْ شَوِيْ بَأْو

كَبِرَاسُونْ قَاتَنْنَا كَبِيْلَا قُسْوُنْ آفْنَا آفَرَادِيْسْ قَاتَنْنَا

إِيْلَاجْ بُوْأَنَافَا شِيمْ إِيْسَلُوْدَايْ هَرَأِيْ كَلْجَنْ كَلْزُوْرَيْشِيمْ

Reče tvorac ovaj knjige:

„Rečne u robotanu takoj, koja se otvaranim
jezici počenikom, razumej onoj
i jer rabotaj š nim i sabludaj toj, bit ćeš razborit š nim,

—(10)—

Kaže autor ove knjige:

„Način izgovora upotrebnog, kojim govore njime
jezici početnika, pa shvati ga
i radi po njemu i zapamti ga, razborit (rječit) ćeš njime postati,

*ako volja Gospod Višni." Dođi, što govorиш?
Govorim tebe nešto. Koje nešto govorиш mene?
Govorim tebe nešto da se raduješ. Nemoj govorit mene
nešto, jere ja ne ištem da govorиш mene,*

—(10)—

*ako bude htio Bog Uzvišeni." Dođi, šta kažeš?
Kažem tebi nešto. Šta to kažeš meni?
Kažem tebi nešto, radovat ćeš se time. Ne govorи meni
ništa, jer zaista, ja ne želim da se obraćaš meni,*

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ مَا نَقُولُ
أَكُوْحَادْ خَلَائِي بَرْكَةٌ بِسْمِ اللَّهِ كَبُورِي
آَنْ تَأْلَىٰ أَوَّلَيْتُوْسْ ذَكْرٌ بِقِلَّاتِ
أَقْوَاعُوا لَا كُوْسُوْدَ وَشَنِي دُوالَةٌ شَفَاعُوكَوْوَارِي
أَقْوَلُ لَكَ شَيْئاً أَيْ شَيْئاً تَفُولُ بِي
كَبُورِي مَرْزَىٰ كَبُورِي جَهْ كَبُورِي كَبُورِي
لَأَغْوَىٰ يَتِيٰ يَتِيٰ بَرَاغَىٰ لَأَيْنِ بَيِّ
كَوْوَارِيْمِ كَيْمِ شَفَاعَىٰ فَعَايِ شَفَاعَىٰ كَوْوَارِيْمِ
أَقْوَلُ لَكَ شَيْئاً نَفَرْجَ بِهِ لَكَفُولَيِ
كَبُورِي ثَلَّا كَبُورِي شَادَشَيِي بَارُو سَكُونِي كَسَدا
لَأَغْوَىٰ بِي بَرَاغَىٰ ذَقْوَأَفْرَانِي بِي لَأَيْنِ بِي
كَوْوَارِيْمِ كَيْمِ شَفَاعَىٰ دَارَكَدَيِيْشِ عَوَايِ كَوْوَارِيْمِ
شَيْئاً فَانِي لَا شَفَعَىٰ أَنْ تَكَلِّمَنِي
كَبُورِي كَهْمِنِ دُولَتْ تَنَادِيْمِ كَهْمِنْ كَبُورِي بِي
تَبِلَوَانِسْ أَغْوَاغَارِ اُقْوَلَأَغْوَامَهِ لَأَيْنِ بِي آَهِ
شَفَاعَىٰ بِيْيَا مَإِشَمْ دَاكَلَوْ وَارِيْسِهِ

امتن

Rječnik 4750, str. 3a

اوْنَظَرْ اِيَّ اِيَّ شَيْ قَالَ لَكَ^٣

يَا بَنْكُبْرِيْ مِنْ چِهْ چِزْ كُنْ مَرْزَا

اِيْ اِيْنْ بُرْوَانْمَهْ بِيْ بِرْلَغَا اِيْنْ بَحْ

بِلْدَلَدْلَشْ قُنْهْ فُلْهْ كُشْلَوْ تَاجْ بَهْ

فُلَانْ لَمْ يَقُلْ لِي شَيْئَا بَلْيَا

بَهْلَانْ كُنْكْ مَرْلَهْ چِزْبِرْيِيْ

اُوادِنْسَانْ اُوكِبَنْ بِيْ شِبُوْاْشْ مَالُونْ

اُونِيْ تَاجْ مَنْ كُشْلَوْ اَيْ

قَدْ قَالَ لَكَ حَدِيثَأَطْبَالًا

اُو بَكْنَتْ مَرْزَا خَنْهَاهِيْ دَرَانْ

بِلْرِيْكَنْ بَحْ لَوْاْغْسْ مَافُرُونْ

تَاجْ بَهْ كَاهِيْ دُوْغَهْ

اسْمَعْ مَا قَالَ لِي نَعْ قَدْ سِعْنَا

شِنْدِيْيِيْ آخِيْهْ كُنْ مَرْلَهْ اَرْيِيْ شِنْدِيْمِ

آراِقْسْ بِيرِيْنْ بِيْ نَهْ اَكِيقْعَا آ

بَحْ جُوْ شَنْوَاهِيْ بَقْلَهْ سَهْ اِيْ چُورِمْ

ili gledaš k mene? Koje nešto reče tebe?

Oni ne reče mene nešto. Aj,

reče tebe reči duge.

Jesi ču što je rekil mene? Aj, ču sim...

ili gledaš prema meni. Koju stvar je rekao tebi

taj i taj? Nije rekao meni ništa. Dakako,

rekao je tebi govor dug.

Jesi li čuo šta je rekao meni? Da već sam čuo...

*Sa imenom Božijem poklananje milostiv,
slava Bogu Gospodu svjetom,
i blagosavljanje na proroka njego Muhammeda i na čeljadi njego
čistijeh svijeh. Riječe tvorac*

—(10)—

*Sa imenom Božijim, Milostivim, Samilosnim,
sva hvala Bogu, Gospodaru svih svjetova,
i blagoslov na poslanika Njegova Muhammeda i na porodicu njegovu
čistu sveukupnu. Kaže autor*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَسَّامٌ حَذَّلَيْ بَخْشَانِيْ مِهْرَيَانٌ
أَنْ دُولَالَفَلَمَاتٌ تُوَلَّيْ قَرْبَلَيْ الْأَمَاءِ قَرْأَنْتَشَوَلَنْ
سَا إِيْنَوَارٌ بُوازِيرٌ بِوَافَلَانَيْ بِلَوَاسِنَيْ
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمَيْنَ
سَپَانٌ مَرْخَذَلَيْ بِرَوَرَكَارٌ عَالَمَيَانٌ
أَوْأَرَسٌ تُوَانَّا تَلَكِيرَيَا فَلَانَقَنِيَانَ
شَلَاقٌ بُواغُو شَكَوَسِيَادُو سُويَّاقَارُ
وَالصَّلَوةُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدِ وَآلِهِ
وَدَرُودٌ بِرِبِّعَامِيلَوْ مُحَمَّدٌ وَخَيْثَانَ وَ
كَلَى آنَجَيْ بِدَعَاهُ أَهْسَنَفَالُ آفَنَمَلَامَتْ كَنْلَاقُوَالَفَ
إِنْلَاغُرُسُولَيْنَيْ تَانِرُوا رُولَفَما يَاعُونَ مَهَامَدَا إِيْ تَاجَلَدِيَانَغَا
الْطَّاهِرِيْنَ آجَعِينَ قَالَ مُصَيْفُ
بَانَ هَمَدَكَتْ مُغَرِيفٌ
شَلَاقَنَارُوا بَانَدِيَ رَايَنَ أُوَيْشِيتِينَ
خَنِيَّةَ سُويَّةَ بِرِجَهَ تُوُرَا تَاجَ

Rječnik 4749, str. 2a

هَذَا الْكِتَابُ الظَّفِيرَ الْمُسْعَلَ الَّذِي
إِنْ كِتَابٌ عَنْ هَذِهِ بَكَائِ آمِنَهُ أَنْ كِمْ
تَأْفِشَ تَرْوِيَلُو تَرْلُوا لِكِيسْ تَرْبِيَنَادْ مَائِنْ فِيْيِسْ
أَوْلَوْقْ تَيْكَهْ رِغْهَهْ أَوْرَبِيَلَانَلَفْلَهْ هُولِيلَهْ
يَنْطَلِقُ بِهِ الْسِّنَةُ الْمُبَتَدِئَنْ فَلَفَمَهُ
كَنَادِمَشَوَهْ بَالُو زِبَانَهَايِ آغاَزْكُنْدِشَانْ بِداَشْ
أَفْقُوسْ أَغْلُوَسْ قَوْنَ آخُوَمَلَفْلَنْ سِنْوَلَعْنَ اَفْلَ
أَفْلَوْلَارْ بِلَامْ بِيجِيْسْ بِيجِيْتَعَلَامْ بِانْجِيْعِيْتَعَلَيْ
وَأَغْلَبِيْهِ وَاحْفَظْهُ شَفَصَرْ بِهِ
كَنَادِكْ بَالُو قَيَادِكِيرْ قِصْحِ شَوَيْ بَالُو
كَرْكَاسُولَنْ قَاتَمَوْا كَهْلَاقُونْ أَفْلَوْ دِيقْ وَأَفْرَادِسْ يِيْوْ
أَيْرَابِوَتَاهِي بِلَامْ بِوَمَلَوَهْ لِيْتَهْ بِكَشِيْنَلِنْ بِاَيْتَهْ بِلَامْ
إِنْ شَاهَهْ تَهَانِيْنَ تَعَالَى مَانَقُولْ
أَكْرَحَهَدْ خَلَاهِيْ بِرَزْكَهْ بِيَهْ بِيْكُوكِيْ
آهَنْ تَلَالِأَفْلَانَلَنْ أَوْلَاسْتَهْلَسْ آهَ لَاهْ بِيَلَسْ
أَجْبُوهَهْ دَوَالَهْ كَوَنَيْهْ إِسْتَهْلَهْ دَهَارَهْ سَهَهْ كَهَهَهَهَهْ

*ovaj knige: „Riječne u rabotanu, koja se
otvaranom jezici počenikom, razumije toj
i rabotaj njom i sabludaj toj, bit ćeš raziboriti njom,
ako bude volja Gospoda Višnjijega.“ Dođi, što govoriš?*

ove knjige: „Način izgovora upotrebnog, kojim govore njime jezici početnika, pa shvati ga i radi po njemu i zapamti ga, razborit (rječit) ćeš njime postati, ako bude htio Boq Uzvišeni.“ Dođi, šta kažeš?

*Govorim tebije nešto. Koje nešto govoriš menije?
 Govorim tebije nešto da se obraduješ o onomem. Nemoj
 govoriti menije ništa
 jere ja ne ištem da govoriš menije i da gledaš
 k menije. Koje nešto reče tebije? Oni ne reče menije*

—(10)—

*Kažem tebi nešto. Šta to kažeš meni?
 Kažem tebi nešto, radovat ćeš se time. Ne govori
 meni ništa,
 jer zaista, ja ne želim da se obraćaš meni, i da gledaš
 prema meni. Koju stvar je rekao tebi taj i taj? Nije rekao meni*

أَقُولُ لَكَ شَيْئًا أَيْ شَيْئٍ نَقُولُ بِهِ
 مَكْوِيمٌ مَرْنَا چِيزِي چِه چِيزِي مَرَا
 لَاغْرَائِي بِنْعَاسٌ بِي پِرَاعَانَا لَاغْرَائِي
 كَلَمْوَلَمْ نِيمَشِنْغَلٌ قَوْلَه نِيشَنْغَلٌ كَلَمْوَلَمْ سِينَه
 أَقُولُ لَكَ شَيْئًا فَرَحٌ بِهِ لَانْفَلْيَه شَيْئًا
 بِسْكُونَمٌ مَرْنَا چِيزِي شَادْشُوبِي بَالَّوْ مَكْوِيمٌ مَرَا چِيزِي
 لَاغْرَائِي بِرَاعَانَا دِيفَرَأْفَانَه بِي لَاغْرَائِي بِنْعَاسٌ
 كَلَمْوَلَمْ نِيمَشِنْغَلٌ كَلَمْوَلَمْ بِنْغَلَه بِغَلَه وَأَوْنَلَه كَلَمْوَلَمْ غَوْلَه بِغَلَه نِيشَنْغَلٌ
 فِيَنِي لَاشِنِي اَنْتَكَلِمَي اَنْتَظَرَ
 كَمَنْ دُوْتَ تَدَامَ كِمْ عَنْ كُنْيَه بَنْ يَاْنَكَري
 أَغْوَاغَارَأْوَغَوارَأْغَوَامَه لَاغْرَائِي أَمَه اَيْ اَنْيَفَ
 يِغَيَّا نَه رَاشِتَمَه دَلَكَه مَعَايِشَه مَيِه اِيَه اَنْكَلَادَشِي
 لَيَّا أَيْشِيَه قَالَ لَكَ فُلَانْ لَمْ يَقُولُ بِهِ
 بَنْ چِه چِيزِي كَفَتْ مَرْنَا بِسْكَمَانْ شَكَتْ مَرَا
 بِرَوازْمَه بِي بِرَاعَانَا لَاغَانَا اَوْا زَيَّانَا اوْ كِبَيَّيَه
 قَيَّيَه قَلَمْبِشَنْغَلَه بِلَه دَنِيَه اَوْا يَنِي مَرَاجَه مَيِه

Rječnik 4749, str. 3a

شَيْئًا بَلْ قَدْ قَالَ لِكَ حَيْثَا طَرِيْلَا
 چیزی آری او بُکفت نهرا خنای دِرَان
 پیواش مالون لا جنی لفاس ما فرس
 بِشَفُوْ هَا اِنْتَادِيْمِ بِيْمِ بِعْجِ بِعْجِ او بِغُوْ
 آسَعَتْ سَاقَالِيْهِ نَمْ قَدْ سَعَتْ
 بِشِنْدِيْ آنْجِه كَفْتِ مَأْ آرِي بِشِنْدِم
 آرِا يِقَسْ تِي اِپِنْبِيْ نَهْ آنْجِقَعْ آ
 بِسِلْ بِجَلْمِنْ شِنْوِيْه كَافِلَانِيْه هَا اِنْتَهُ او اسْنَامْ
 كَافَالَ لَكَ وَكِفَيْ لَا اشْنَبِيْ اَنْ اَسْمَعْ
 آنْجِه كَفْتِ نَهْ رَا اَنَّا دُوتْ نَدَامْ كِه بِشِغَوْم
 لِيْهِ اِپِنْبِيْ آلا او قُولَا غَعَامْ آفُونْ
 شِنْوِيْه كَافِلَانِيْه آنِيْه اِشْنَمْ بِمِلْجِه بِعْجِ
 ذِلِكَ مِنْفَكَ كَمِنْدَعْيَه مَنْ يِدْمَغَلَعْ
 آنَّا اَنْ دَهَنْ تِيْ چَنْدَرِه دِرِه مَرَا كِه دِرِه دَهَدَه نَهَا
 آفُونْ اَقْنَوْ مَلَاسُ پُولَسْلِيْه اِعْقَبِيْه بِنْرِيْه اِعْقَبِيْه
 اوْنَوْيِه اوْدَاسْلَا تِوْلَه خَوْنَفِيْه بِعَاشِيْه بِنْرِيْه كَافِلَانِيْه

ništo. Ha istina reče tebije riječ dugo.

*Jesi li čuo ti što je rekao menije? Ha, istina čuo sam
što je rekao tebije, ali ne ištem da čuju
onoj od usta tvoja. Koliko mi dosađuješ! Ko ti dosađuje?...*

—(10)—

ništa. Dakako, rekao je tebi govor dug.

*Jesi li čuo šta je rekao meni? Da već sam čuo
šta je rekao tebi, ali ja ne želim da slušam
to iz usta tvojih. Koliko dosađuješ meni? Ko dosađuje tebi?...*

Sve knjige ove vrste imaju svoju jasnu namjenu. Ona u ovom slučaju može biti da, kroz ove rječnike, poznavalac arapskog jezika ili pripadnik društvene elite u Istanbulu nauči jezike naroda na novoproširenim balkanskim teritorijama Osmanskog carstva. Tekst rječnika je napisan čitko i pažljivo, sa svim dijakritičkim znacima, vjerovatno iz razloga što je bio namijenjen najvišim dostojanstvenicima Osmanskog carstva, najvjerovaljnije i lično sultanu, kako bi im bilo olakšano učenje i omogućen pravilan izgovor. Međutim, namjera sastavljanja rječnika može biti i da stanovnik Osmanskog carstva nauči arapski jezik. Na ovakav zaključak nas upućuje dio teksta rječnika koji o tome govori. Ova knjiga je, prema tome, prvenstveno knjiga za učenje arapskog jezika.

„Dođi da govorimo arapski, jere učitel
istina, obistavil nas od glagolanije hvarezmiski
tere istina zaboravil sim arapski i parsiski
i ostahmo na kurdske
i na turski. Brzo da učinimo
onoj sa pomaganjem Bo(ga) Višnago”(Rječnik 4750:11b-12a).

I Rječnik 4749 ima gotovo identičan tekst:

„Dođi da govorimo arapski, jere učitel
istina, zaprijetio nas je od glagolanije hvarezmiski
jere istina zaboravio sam arapski i parsiski
i nastahmo na kurdske i na turske.
Brzo da učinimo onoj sa pomaganjem Božijem Višnagom”(Rječnik 4749:10a-10b).

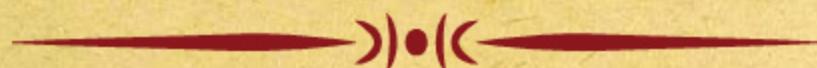
Što bi na današnjem jeziku značilo:

„Dođi da govorimo arapski, jer je učitelj
zaista, zabranio nam govoriti hvarezmijski
jer, istina je, zaboravio sam arapski i perzijski
i ostasmo na kurdske i na turske.
Brzo da učimo ovo uz pomoć Boga Svevišnjeg.”

Ovaj dio rječnika nas upućuje na zaključak da je njegova osnova arapsko-perzijski rječnik, jer se u razgovoru spominju samo ova dva jezika, a da su grčki i srpski jezik naknadno dodati.

Postoji vjerovatnoća, na koju nas upućuje navedeni tekst rječnika, da je prvo bitnu varijantu rječnika sastavio neki Hvarezmijac čiji je jezik zabranjen, pa kako ljudi ne bi ostali samo na kurdske i turski jezik sastavljen je jedan arapsko-perzijski rječnik konverzacije.

Kao i svaka knjiga koja nosi neke pouke i poruke, oba ova rječnika imaju savjete o vjerovanju u Boga, o načinu jela, načinu trgovine, potrebi sticanja znanja, urednosti i slično. Oni pripadaju poučno-didaktičkoj alhamijado književnosti. Njihove poruke su okrenute sticanju znanja, a završavaju se jednom velikom, korisnom i poučnom predajom koja se prenosi od Božijeg poslanika Muhammeda (s.a.w.s.).

...I reče Prorok,
na njega blagoslovlanje: „Ostavljač saboru,

—(10)—

...I reče Poslanik,
na njega mir i blagoslov: „Ostavljač zajednice,

دِينِكُمُ الْصَّلَاةُ فَلَا تُشْنِعُوهَا وَلَا

دِينِ شَعْبًا نَمَارِثُ بَيْنِ زِثْتَ مَكْبِدِشَ فَرَهَا

رِبْتَأَوْلَى إِعْلَمَ إِبْرُوَالْجَنِيَّشِنْ كَمِيَّ أَخْجِمُوَاتَ آفِنِيَّ كَمِيَّ

وَادْوَشِيَّهُ بُولَلَالِيَّانِيَّهُ تَرْمُوايِّنَهَا اُوكِشِنَهُ إِيمَهُ

نَتْرُكِ الْجَمَاعَةَ فَإِنَّ الْجَمَاعَةَ

مَحْكُمٌ جَمَاعَتْ رَأِ كِهِ جَمَاعَتْ

بَلَادَلِكِسْ بَنْ سَنَاثِرِسْ إِيَّاهَارِيِّسْ سَنَاثِرِسْ

أَوْسَنَالِيَّهُ سَأَبُوَارِ بَزَرِيَّهُ سَأَبُوَارِ

سَنَةُ مُؤَكَّدَةٍ وَقَالَ الْبِنِيُّ

سَنَةٌ مُؤَكَّدَهُ لَكَ كَفَ بِنَغَامَهُ

أَوْدَوَشِنَشِنْ شَنَرَاوَا سَأَيِّنِي كَاهِيَنْ أَوْبِرِوَافِنِسْ

قَوْرَا رِبْرُوَارُوَاقْنَهَا إِيَّلَاجْ بَرْوَارُونَقْ

عَلَيْهِ السَّلَامُ تَارِكِ الْجَمَاعَةَ

بَزَرِيَّهُ سَلَامُ دَهَكِنَهُ جَمَاعَتْ

آبَافَنَا إِيَّسَنَهُ أَوْبَادَلَالِيَّهُنْ بَنْ سَنَاثِرِسْ

نَاتِنَانَا بَلَكِوَالِيَّنِهُ أَوْسَنَالِيَّهُنِقْ سَأَبُوَارِوَا

مَلْعُونٌ فِي النُّورَةِ وَالْأَبْخِيلِ

لَعْنَتٌ كَرِهَتْ دَرْ تُورِيْدَ رَانْجِيلَ

فَارِسَا سَانْلُوسَ آشِينْ آنَ دُوْلَا يَا لَكْلَا سَكْلُوا آفَا بَكْلِيْلُوا

بُوْلَافَلَافَهَ اُوْ يَا لَقْلُوا اُوْ اَوَانْلُهُوْ

وَالنَّبُورَ وَالْفَرْقَانِ قَلَا تُحَرِّزَ

وَزَبُورَ وَفُرْقَانَ وَنَا خَيْرِمَكْ

كَفْرَ نَافِعَا سَجَى اَتِيْسَ

اُوْبَلَشِيرُوا رَاهِرَ قَافُ اِيْنَهَ زَاقْمُوْنَيِ

الصَّلَوةَ عَنْ وَقْنَهَا وَدَافِمَ

غَازِيَا اَذَ وَقْتَ خَوِيشَ وَبِدَا وَمَتْكَنَ

زَبُرْوَلَشِينَ اَقْتَسَ اُوْرَلُسَ اَقْتِيسَ كَنَا تَا بَعْنَوَا

بُوْلَافَلَاتِيَ اُوْلَهَ قَدَمَتَا اِيْنَا سَنْوَايِ

عَلَيَ الْوَضُوءِ وَلَسْنَعْنَ بِاللهِ

بَزَ طَهَائَتَ وَيَا رِيْخَاهَ بَخْذَاهِ

آپِي زَنَ فَا ثَانِيَنَ كَوْلَاشِنَانَ زِيْسُوانَ اَكْثُرَ تَأْوَ

نَا اُوْمِسْوَارِيَ اِيْشِيْبُوْسُوكَ اُوْلَهَ بُوْغَا

proklet je u Palau i u Evangeliju
i u Psaltiru i Furkanu. I ne zakrismuj
poklanjanje od vremena i nastoj
na umivanije i isti pomoć od Boga

—(10)—

proklet je u Tori, i u Jevanđelju,
i u Psalmu, i u Kur'anu. I ne odlaži
molitvu od vremena njenog i ustraj
na abdestu i traži pomoć od Boga

*u vsaki čas i u vsake rabote.
I ne oglušaj se što ne umeš. I budi
učitel, naučitel ili slušannik
znannikom, ljubnik nim, i ne budi*

—(10)—

*u svakom vremenu i svakom poslu.
I ne radi šta ne znaš. I budi
učitelj, učenik ili slušatelj
učenjaka, zaljubljenik u njih, a ne budi*

فِرْكِلْ وَقْتٌ وَأَمْوَالٌ
دَرْ هَرْ وَقْتٌ وَهَرْ كَارِي
أَبَانِي سَرُو سَجَانِي پَا غَسَابِ
أُونِسَاقِ بَاشِ رَا مُوازِ سَاهِ كَلْبَوَاهِ
وَلَا نَفْعَلْ مَلَلَ تَعْلَمَ وَكُنْ
وَكَنْ آجِهِ بَيِّ دَاهِ وَبَاشِ
كَهِي يَرْأَقِسِ آ او كَشْفَرِسِ كَتِبِنُو
إِيَّهِ او كَلْوَلَاهِيَّهِ شَنُوا نَهِيَّهِ اُمَّاَشِ اِيُوَدِي
عَالِلَّا مُنْعَلِلَّا اَوْمُسَّتِعَّا
دَاهَا آمُورَنَهِ يَا شَنُو نَهِه
إِسْتِمُونْ مَاتَاهُونْ إِي يَرْوَاهَسَخَرُونْ
أُوچِيلَّ نَأَوْچِيلَّ لَلِلْسُلُوتَا نَثِيقَ
لِلْعَلَاءِ حُبَّا لَهُمْ فَلَا تَكُنْ
مَرْعَلَّا كَا دُوَّثْ مَرْإِشَانَّا وَمَبَاشِ
تَرْإِسْمُوسِ آغَآپَهَانْ آفَهِسِ كَهِي بَيْنُو
ذُنَانِتِيقَعَمْ لَوْتِيقَعَمْ نِسِمْ رَايَهِ بَعْدِي

Rječnik 4750, str. 63a

عَيْرَهُذَا فَأَفْهَمْ فَانَّهُمْ^{٦٣}

جُرْجِرْ إِنْ بَنْ فَهْمْ كَنْ كُو إِشَانْ

آثَارْ لَوْتُ كَهْرِيْكُسُونْ آفَيْ غَازْ

إِنْدَهْ أُلْوَعُونْيِيْ دَانْ وَمَائِيْ أَوْلَفُونْ يَرْسُوْ

كَالْحَطْبَ وَفَضْلُ الْعَلَاءِ

هِجْرُهِزْ مَنْدَ وَفَضْلَهْ كَالِهَانْ

أُولْسْ قَبِيلَاهِيْنْ كَاهِيْبِيْنْ تَهَانْ أَسْتِعْنُونْ

يَا قَوَادِرْ وَأَوْلِيقُواْسْتْ نَهَانِقُوْفَامْ

عَلَى الْجَهَالِ كَفْضَلِ الْقَمِيرِ

بَنْ بَجَاهَلَانْ هِجْرُهِزْ فَضْلِهِ مَهْتْ

أُولْسْ قَوَانْ آمَاقُونْ كَهِيْبِيْهِنْ تَهَانِقُوْفَامْ

يَا قَوَادِرْ وَأَوْلِيقُواْسْتْ مَسَاجِدْ

عَلَى الْبَخُومِ

بَزْ سِنَا دَكَانْ

أَبِي كَا آنْدَهْ

ذُوزَدَاهْ

indeh ovoj, razumej onoj jere su
jako drva. I velikost znannikom
na neznannikom jako velikost mesecu
ne na zvezde."

—(10)—

mimo ovoga, jer zaista su oni
poput drva. A vrijednost učenjaka
nad neznašćima je poput vrijednosti mjeseca
nad zvjezdama."

*...I reče Prorok, na njega blagoslovlenje: „Ostavljenik
zbor proklet je u Paleu,
i u Evangeliju, i u Psaltiru, i u Furkanu.*

—(10)—

*...I reče Poslanik, na njega mir i blagoslov: „Ostavljač
zajednice, proklet je u Tori,
i u Jevanđelju, i u Psalmu, i u Kur'anu.*

فَإِنَّ الْجَمَاعَةَ كُلَّهُ مُؤْكَدَةٌ
سَمِعَتْ جَمَاعَتْ مُنْبَتْ مُؤْكَدَهَا
إِعْمَادِ سَنَافِرِ مِنْ أَوَادِقَائِسِ اثْنَيْنِ شَرْنَافِرِ اثْنَيْنِ
زَبَرِ زَبَرِ زَقَانِ زَقَانِ زَعَلَعَاقِيْنِ قَرْفَتْ
وَقَالَ الْبَنِيْ عَلَيْهِ الْسَّلَامُ تَارِكَ
رَكْفَتْ بَيْغَامِبَرِ بَرْقِيْنِ سَلَامُ رَعَاكِتَهُ
إِيْسَنْ فَقَانِ الْأَنْبَابِ إِيْسَنْ إِيْسَنْ إِيْسَنْ
أَوْلَادِ الْأَبْعَادِ إِيْسَنْ إِيْسَنْ إِيْسَنْ
إِيْ زَاجَهْ بَرْبَارُونَقْ زَانِقَانِ بَلَاغُونَلَوْلَيْنِهِ أَوْلَادِ الْأَتِقْ
الْجَمَاعَةِ مَلْعُونٌ فِي الْتَّورَيْهِ
جَمَاعَتْ لَمْتَكَرَهَا نَدْقَرَهِيَهِ
زَنَافِرِ سَنَافِرِ كَارِنَافِرِ اثْنَيْنِ آنَ دَعَالِيَا لَفَعَوا
زَبَرَانِ بَرْبَارُونَقْ إِيْ بَارَقَانِ
وَالْأَجْيَيلِ وَالْقَبُورِ وَالْفُرْقَانِ
وَالْأَجْيَازِ وَرَبَرَزِ وَقَرَانِ
كَفُوا آنَكَلِيقُوا كَبَالَذِيقُوا كَفَرْ مَلَانِ
إِيْ أَوْأَكَلِيوْنِ إِيْ أَوْبَنَانِيُورِ إِيْ أَوْرَقَانِ

فَلَا تُؤْخِرِ الْأَصْلَوَةَ عَنْ وَقْتِهَا وَدَأْرُمْ
 فَلَا خِيَرٌ مَكْنُونٌ غَازِرًا أَرْ رَفِيدِينْ وَمَدَارِكَةَ
 كَمْ كَمْ آنِسْ بْنِ يَعْمَشِينْ أَفْشَارِلَانْ آفَشِينْ سَهَانَا يَبِنْ
 إِيَّاهَ لَذَاقِرْ شَمُورَلَوْيَى بَنْوَافَلَانِيَّهَ اُلَادْ وَدِنَهَ اِيَّانَشَغَافِيَّ
 عَلَيَّ الْوُضُوعِ وَاتَّسْعَنْ يَا شَهِيَّ كَلَادَ
 بَزْ وَضُو قَيَارِيَّ خَلَهَ بَخَذَيَّ دَهَرَ
 أَبِي شَفَّاقَانَانِنْ كَيَيْسَلَهَ وَعَايَانَ آفَنَارَ آبَانَهَيَ
 نَا اُمِيرَيَّهَ رَاهِيَّهَ اِشَتِيَّ بَنَاسُوكَهَ اُلَادْ بَعَانَا اُمِيرَيَّهَ
 وَقِتْ وَامْرُورِ فَلَا شَعَلْ مَالَاصَّلَمْ
 وَقِنِيَّ وَهَرَكَارِيَّ وَهَكَنْ آتَجَهَ بَيَّهَانِ
 كَلُّوا كَلَانِكَ بِرَاعَيَيَّ كَمِيَّانَ اَوْكَفَسَوَيَّنَ
 چَانِ اِيَّ اُمِيرَيَّهَ بَلَوَانِيَّهَ رَاهِيَّهَ اوْجَنِيَّ شَفَانَهَ اوْبِيَّنَ
 وَكَنْ عَالِمَ اَوْمِنَعَلَمَ اَوْمُتَعِيَّ
 وَبَابَشَ دَانَا يَا آمُوزَنَهَ يَا شِنَفَنَهَ
 كَيْنِيَّ اِيْنِمُونَ اِيْمَاثَأَفَانَتَ اِيَّ بَنَوَسَاحَلَتَ
 اِلَيَّ بَعَدِيَّ قَيْرَهَنَهَ اِلَيَّ اِعْجَنَهَ اِلَيَّ شَهُشَانَهَ

I ne zakrismuvaj poklanjanije od vriemena i nastoj
 na umivanije i išti pomoć od Boga u svaki
 čas i u svaki rabotje. I ne učini što ne umiješ.
 Ili budi kniževan ili učitelj ili slušannik

I ne odlaži molitvu od vremena njenog i ustraj
 na abdestu i traži pomoć od Boga u svakom
 vremenu i svakom poslu. I ne radi šta ne znaš.
 I budi učitelj, učenik ili slušatelj

*znannikom, ljubnik nih,
i ne budi i nako njego ovakoj,
jere su kako drva. I velikost
znannikov*

*učenjaka, zaljubljenik u njih,
a ne budi mimo ovoga
jer zaista su oni poput drva. A vrijednost
učenjaka*

—(0)(—

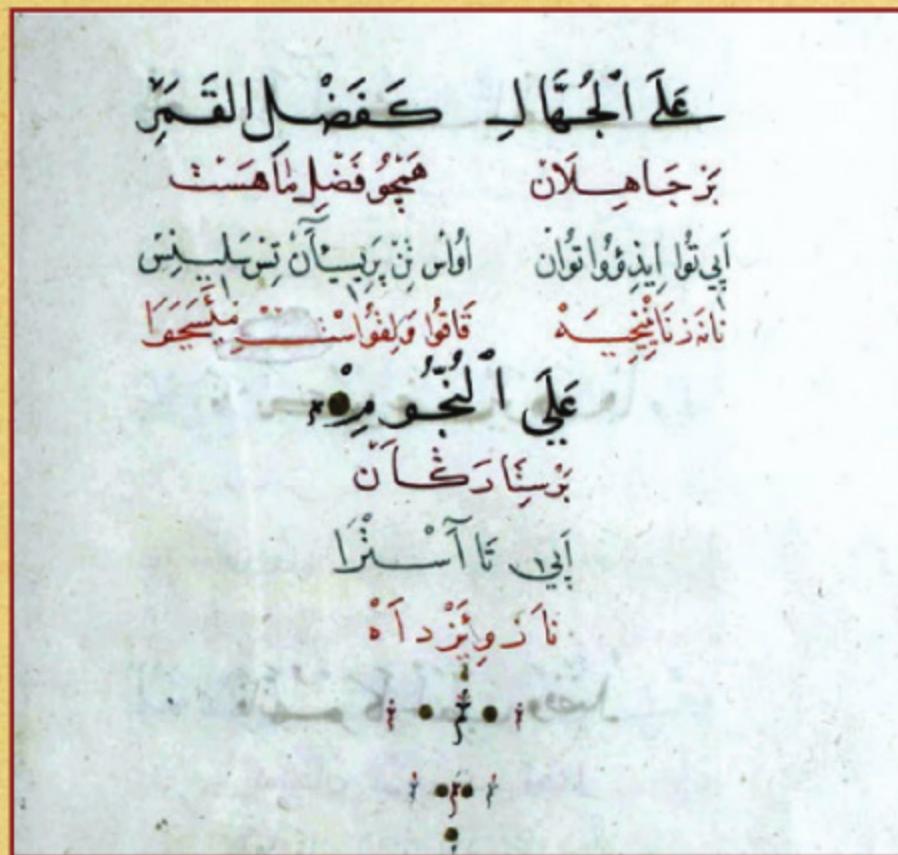
لِلْعُلَمَاءِ مُحَبَّاً لَهُمْ
عَالِمَانَ لَا دُوْتَ دَارٍ إِيْثَانَ
رَسْ أَسْنَمُونِي آغَا بُقَانَ آفَنِينَ
ذَانَشِيقُونَمْ بُولُبِنْقُ شِيشَهَ
فَلَأَنَّكُنْ عَيْرَهَنَاءَ

وَبَاسَ جُزْ إِنْ
كَهِي بِيُونْ أَتَوَسْ قَوْ قَوْ
إِيْهَ بُونِي إِيْنَاهَا بِيُونْ أَوْ وَاقْلَي
فَانَهُمْ كَأَخْطَبِ وَفَضْلٌ
كَهِإِيْثَانَ هِمْ هِمْ هِمْ وَعَفْلَى
آفَنِي غَانَ أَوْسْ قِيلَا بِيْنَ كَاهِيْنَ
يَرْسُو قَاهِيْدَرْ وَأَيْ وَقْعَوْنَ

الْعُلَمَاءُ
عَالِمَانَ

رَسْ أَسْنَمُونِي نَقْعَانَ
ذَانَشِيقُونَمْ

Rječnik 4749, str. 52b

Rječnik 4749, str. 53a

*na neznannicije kako velikost mjesecova
na zvijezde."*

*nad neznaalicama je poput vrijednosti mjeseca
nad zvijezdama."*

Ovi četvorojezični rukopisni rječnici su puni starih zaboravljenih riječi koje odavno nisu u upotrebi. Mnogosmejač, naučitelj, neznannik (znannik), ostavljanik, primitelj, premamitelj, ljubnik, strašnik, bogostrašnik, bogobojnik, velikost, zaboravnjač, dalekost, jestija, rabota, kalamar, ulomiti, lepost, hotenije, pospešanije, porablenije, postnik i još mnoge druge arhaične riječi koje rječnicima daju draž i privlačnost za detaljnija jezička proučavanja.

Četvorojezični arapsko-perzijsko-grčko-srpski rječnici, sa veoma malim razlikama u dijelu na našem jeziku, predstavljaju posebno vrijedne rukopisne primjerke alhamijado pismenosti. Oni su svjedok zajedničkog života, međusobne komunikacije i preplitanja kultura u Osmanskom carstvu, ali i dokaz da je i naš prostor bio dio jedne velike osmansko-orientalne civilizacije.

Literatura i izvori

- Baćićanin, F., *Četvorojezični konverzacijски rječnici – spomenici orijentalne kulture / Orijentalistika juče-danas-sutra : zbornik radova* (Međunarodna naučna konferencija, Beograd, 8-9. decembar 2016.). – Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu, 2019.– str. 233-248.
- Berger, T. i Lehfeldt, W., *Eine Sprachlehre von der Hohen Pforte: ein arabisch-persisch-griechisch-serbisches Gesprächslehrbuch vom Hofe des Sultans aus dem 15. Jahrhundert als Quelle für die Geschichte der serbischen Sprache.* – Köln: Bohlau, 1989.
- Caferoglu, A., *Note sur un manuscript en langue serbe de la bibliothèque d'Aya-Sofya / „Revue Internationales des Etudes balkaniques”* (Beograd). – god. II, tom I, knj. III (1936), str. 185-190.
- Čelebi, E., *Putopis, odlomci o jugoslavenskim zemljama.* – Sarajevo: Svjetlost, 1967.
- Filan, K., *Turska leksika u rječniku Makbuli arif Muhameda Hevaija Uskufija / „Analı Gazi Husrevbegove biblioteke”* (Sarajevo). – knj. XXIII-XXIV (2006), str. 205-217.
- Marinković, M., *Srpski jezik u Osmanskom carstvu / „Slavistika”* (Beograd). – br. XIV (2010), str. 280-298.
- Putanec, V., *Poliglotni ar.-perz.-grč.-srp. i ar.-perz.-grč.-hrv. rukopisni konverzacijski priručnici s konca 15. st. na Porti u Carigradu / „Rasprave”* (Zagreb). – sv. 16 (1990), str. 237-244.
- Zirojević, O., „Pravo blago u biblioteci”. Politika, 15. maj 2011.
<http://www.politika.rs/scc/clanak/177090.19.09.2020>.
- Persijsko-arapsko-grčko-srpski rečnik (Luğati fārisī ‘arabī rūmī we srfī).* – [s. l.], XV.
- Rečnik arapski i rečnik persijski i rečnik grčki i rečnik srpski (Luğati ‘arabī we luğati fārisī we luğati rūmī we luğati srfī).* – [s. l.], XV.

JEZIK I PISMO

ARAPSKO-PERZIJSKO-GRČKO-SRPSKI
RJEĆNICI IZ XV VIJEKA

Organizator
Muzej „Ras“ Novi Pazar
www.muzejnp.rs

Autor izložbe i kataloga
Fuad Baćićanin

Urednik
Avdija Salković

Recenzenti
Ema Petrović
Muhamed Demirović

Dizajn i tehnička priprema
Samer Jusović

Lektor
Aida Smajović

Štampa
GrafikArt

Tiraž
300

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

811.411.21'374=00(038)(083.824)
821.163.4(497.11).09(083.824)

BAĆIĆANIN, Fuad, 1974-
Jezik i pismo : arapsko-perzijsko-grčko-
srpski rjećnici iz XV vijeka /
[autor izložbe i kataloga Fuad Baćićanin]. - Novi
Pazar : Muzej "Ras",
2021 ([Novi Pazar] : GrafikArt). - 26 str. : ilustr. ;
22 x 22 cm

Podatak o autoru preuzet iz kolofona. - Tiraž
300. - Napomene i
bibliografske reference uz tekst. - Bibliografija:
str. 26.

ISBN 978-86-80813-44-8

а) Алхамијадо књижевност -- Изложбени
каталози б) Вишејезички
речници -- 15в -- Изложбени каталоги

COBISS.SR-ID 32577289

ISBN 978-86-80813-44-8